

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 8.—Núm. 346.—Dissabte 30 de Mars de 1907

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

SOLIDARITAT CATALANA

DISTRICTE DE VALLS

Los entusiastes electores de la vila d'Alcover, han escampat ab profusió una fulla, convidant al gran miting que tindrà lloc demà a la tarda. Veusquí son contingut:

«Vehins de la vila d'Alcover y sa encontrada!

Acudíu tots al miting de Solidaritat Catalana que tindrà lloc en aquest poble, lo diumenge, dia 31 del corrent, a les tres de la tarda.

*Allí sentiréu enaltir lo dolçissim nom de la Patria y defensarla dels ultratges que li han sigut dirigits per gent extranya, per diferents oradors del camp autonomista, procedents de Barcelona, Tarragona, Valls y Montblanch entre ells l'insigne patrici, gloria de l'agricultura catalana D. Manuel Raventós, President de l'*Institut Agricol Català de Sant Isidre* y ex-president de la «Federació Agrícola Catalana-Balear» y candidat a la diputació a Corts per aquest districte de Valls-Montblanch.*

¡Aneuhi tots, que donareu un diu de goig a la terra catalana!

¡Visca Catalunya!

DISTRICTE DEL VENDRELL

Passat demà, dilluns, a les deu del matí tindrà lloc a Santa Coloma de Queralt un grandioso miting pera fer la presentació a la Segarra del candidat solidari per aquell districte, l'genial campió de la causa nacionalista En Jaume Carner.

Hi pendràn part a més del candidat, diferents oradors de Barcelona, Tarragona y Vendrell.

Tenim notícies de que es inmens l'entusiasme que ha despertat per aquelles encontreades la candidatura del Sr. Carner.

Lluita formidable

Un dia no molt llunyà, les més amples vies de la ciutat barcelonina eran insuficients pera transitar lliurement per elles mils y mils catalans que vinguts de per tots los àmbits de nostra terra, acudian a prestar lo més gran homenatge que's pobles han presenciat desde molt temps. Les cares de tota aquella munió de gent honrada y entusiasta, pertanyent a bandos y comunións diverses, indicaven prou bé la satisfacció que gosaven aquelles ànimis fortes, aquells esperits grans, plens de respecte y tolerància mutues, y deixaven fàcilment entreveure que's seus cors bategaven a l'unison celebrant lo primer pas colectiu y solemne cap al seu pervindrer social y polítich.

Ferits en lo més íntim de nostre modo d'ésser, atropellats per una llei ignominiosa y cinica, nova injuria ab que'ns havia insultat lo poder central, no podien nostres representants en Corts deixar passar tanta infamia sense protestar enèrgicamente, com ho feren, deixant en lo lloc que li pertocava la bona fama, lo nom inmaculat de nostra estimada Catalunya y'l caràcter excessivament sofert dels seus fills; y per consegüent tampoch podían los catalans deixar d'expressar de la manera més pública y eloquient son etern reconeixement als heròichs defensors de ses persones y de ses interessos. La data del 20 de Maig últim serà sempre una plana d'or en lo llibre de l'Historia de Catalunya.

Més lo poble català reunit en massa aquell dia en la ciutat comtal, comprengué totseguit, que per enèrgica que fós la protesta y per sorprendent que resultés l'Ho-

menatge als seus representants, no se'n hauria tret cap resultat práctich, si passada aquella ocasió'l poble s'hagués tornat a dividir, recluintse cada grupet y fracció dintre l'estreta estera de les seves aspiracions particulars; y que convenia que aquella unió de catalans, circumstancial y passatjera, se convertís en un bloc indestrucible y permanent, no ja pera protestar dels excessos del govern central, sino pera lluitar contra d'ell, fins a obligarlo a reconèixer y a respectar la personalitat catalana; no sols com a arma de defensa, sino com a medi de reconquesta. Aquest lligament fet per ciutadans de tots colors polítics y ahont hi figurau persones de tota manera de pensar, s'ha mantingut per medi de la Comissió de Solidaritat Catalana, composta d'un nucli de distingits patricis quines idees particulars són tant diferents entre ells com les dels ciutadans que respectivament representan. Y malgrat sa recent constitució, l'unió dels catalans ha donat ja saborosos fruits, obtenint justicia en unes coses y abordant difícils problemes qual resolució hauria passat intencionadament desapercibuda al govern centralista. Y sobre tot acaba d'obtindrer un gran triomf en les eleccions pera diputats provincials, que ha vingut a ser com lo preludi de la victoria magna que dins de poch se lliurarà contra l'enemic comú; ha dictat la sentencia de mort del caciquisme en les hermoses comarques catalanes.

Emperò ahont s'ha de veure en tot lo seu esplendor lo fruit maravellós de la Solidaritat dels catalans, ahont s'han d'obtenir los efectes positius de tant patriòtica causa es en les eleccions de diputats a Corts a que'ns acabem de referir. Aquell dia's

donarà la gran batalla entre Catalunya y'ls seus bons fills per una part y'l caciquisme repugnant junt ab tots los enemicichs de nostre terra per l'altre. Lo combat serà tan formidable que deu portar com a conseqüència l'enderrocament del règim funest dels governs centrals y dels seus seguidors; en ell morirán políticament per sempre'l cacichs de totes menes, los mangonejadors de la política d'ofici, los que posan prèu a la dignitat dels homes fentlos vendrer la seva llibertat. La lluita del 21 d'Abril tindrà ressonància per tot lo món que ja fà molt temps que té la mirada fixa en aquest poble que vol salvarse ab son propi esfors. Lo poble català, cansat ja de la gent far-sant que fins are l'ha representat a Madrid, la qual, salvo honroses emperò poquíssimes excepcions, sols s'ha preocupat del seu interès privat, oblidant los sagrats devers contrets ab lo poble que l'havia elegit, y quin districte moltes vegades no coneixia sino per referencies; que callava sempre quan se malparlava a Catalunya, y consentia l'aprobació de lleis iníquies y entorpidores del desenrotlllo de nostre vida individual y colectiva; aquest poble tant soferit y tant callat fins are, s'ha determinat, resoltament, sens mires de cap classe, a no permetter que's tornin a asséurer als bancs de les Cambres legislatives, aquelles momies inconsutils, aquells bon-vivants y panxa-contents quin comès sols se prenien com a altre passatemps y espectacle recreatiu, quan no cosa pitjor. No. Lo poble català no vol que hi vagin més aquells fentoxes a espalhar los escons del Congrés y del Senat espanyols; allò no són circs, y si ho han semblat fins are, no ho serán d'avuy en endavant en quant a la vera representació que hi enví Catalunya.

Volem gent lleial, inteligent, enèrgica y voluntariosa; volèm gent d'empenta, d'espirit jove y verdaderament regenerador; volèm gent que a cada etzegallada del poder central o d'algún dels seus titelles contesti ab virilitat obligantlo a passar pel camí del dret y de la justicia y de cap manera per viaranys descarriats. Volèm ésser un poble viu, de cara al Nort, arreconant pera sempre aqueixa política burocràtica y falsa, digne de països cent voltes més incults que'l Marroc.

Y aquesta gent noble, honrada, treballadora, resistent, masclle y regeneradora, l'hem de nombrar, l'hem d'elegir en les properes eleccions. Nostra y solsament nostra seria la responsabilitat si deixavem passar aquesta oportunitat que se'n presenta per escullir nostres dignes representants. Donchs bé, catalans, preparem-nos a donar lo gran combat, axafem per sempre lo drach repugnant del caciquisme, obeint y seguint extractament les instruccions de Solidaritat Catalana; votém a qui ella'ns indiqui, siga carlí, republicà o lo que sigui, mentres se preocipi avans que tot del bé de Catalunya; apoyem-nos mutuament y la victoria més completa coronarà'l nostre esfors. Aquest acte de disciplina es necessari en tot Catalunya, emperò d'un modo especial en la província de Tarragona, ahont té encara fondees arrels lo caciquisme. Despertin, donchs, d'una vegada nostres hermoses comarques, desprecia-lo miserables y vil prèu que gent enganyadora y descastada posi als seus vots y votém tots llibèrrimament als defensors de nostra patria.

Si sabèm cumplir, la Solidaritat haurà sigut veritable; lo proper 21 de Abril serà digne conseqüència d'aquell 20 de Maig de memorable recordansa; sinò cumplíssim, hauríem demostrat evidentment nostra falta de sentit práctich y nostra ineptitud; lo gloriós preàmbul de nostra renaixensa hauria devingut epílech tristíssim de nostra impotència y incapacitat.

Tarragonins, catalans, acudiu tots a la gran batalla.

EMILI VIDAL.

Un article de "La Epoca"

Ab lo títol de *La Solidaridad* ha publicat l'orgue més autoritat del partit conservador lo següent article, que per avuy, nos limitèm a reproduir, sense cap mena de comentari.

Díu així:

«Se llegó á sostener que el catalanismo era poco más que una creación del señor Silvela y del general Polavieja, como si fuese posible que ningún hombre político, y menos de la alta inteligencia del malogrado estadista conservador, se consagrase á la obra absurda y temeraria de crear grupos inspirados en un exagerado, y por lo mismo peligroso, espíritu local.

De un modo semejante, aunque más atenuado, se pretende achacar una responsabilidad mayor ó menor en el triunfo electoral de la Solidaridad al señor Maura, y es que en este asunto la lógica ha estado celosa y la pasión despierta.

Lo mismo al tratar de las primeras manifestaciones políticas del catalanismo que de la Solidaridad, nadie se ha fijado en los hechos.

No se ha querido ver que, por un concurso de circunstancias que ha producido una resultante lamentable, el catalanismo y la liga solidaria han llegado á ser una fuerza, con todo lo que tiene de bueno y de malo, con todos los peligros que puede envolver, con todo lo que hay de injusto en sus sentimientos de desafección al poder central y su exclusivismo.

Si algún político ha hablado con claridad y entereza del movimiento solidario, ha sido el señor Maura, que á poco de los sucesos lamentables que dieron origen á esta liga tan heterogénea, expuso en el Congreso todos los peligros que representaba la Solidaridad.

Pero lo que no puede pedirse al señor Maura, ni pedirse tampoco al señor Silvela, era que, atropellando por todo, emprendiera una política de persecución y de falseamiento del sufragio; política que no hubiera tenido probablemente otro efecto que ayudar poderosamente á la propaganda catalanista en sus más radicales matices, porque esta política se ha ensayado ya, resultando el ensayo un fracaso.

Ha habido un momento en que el señor Lerroux ha sido el representante del poder central en Barcelona; ha tenido por lo menos á su servicio los resortes de la influencia oficial.

Bien patente es que por este camino ni el poder central ganó autoridad y prestigio, ni se contuvo el progreso del catalanismo.

De manera que aunque atendieramos sólo á las consecuencias materiales del ensayo y prescindiéramos de todos los motivos morales que se oponen á semejante contubernio, habría que reconocer que fué un error de los liberales el intento de combatir con el terrorismo rojo las exageraciones y locuras del catalanismo.

Y este error ha tenido consecuencias que aún duran, y que se han reflejado acaso en las últimas elecciones en las cuales ha habido, en el triunfo de la Solidaridad, algo más que la fuerza efectiva de ésta; ha concurrido también la fuerza que le daba de rechazo, lo que tenía en frente.

No hay que olvidar que Barcelona es una ciudad que ha vivido y vive bajo el terror de las bombas; una población donde los crímenes anarquistas han tenido su más amplio escenario, y que las falanges que siguen al señor Lerroux simpatizan con los ácratas y aun reclutan entre ellos el personal.

Tanto es así, que ha podido circular sin producir estupefacción, el rumor de que Ferrer, el acusado de complicidad en el horrible atentado de la calle Mayor, iba á ser uno de los candidatos lerrouxitas por

Barcelona.

La Solidaridad ha recibido una fuerza accidental de estas circunstancias, y ha sabido aprovecharla en las elecciones últimas.

Muchos de los que en Barcelona votaban sus candidatos, votaban sencillamente contra Lerroux y contra su dictadura roja, semi-libertaria.

Lo leppouxisme a Tarragona

Heusquí la circular que la Junta Municipal d'Unió Republicana y la Directiva del Círcol «Fraternidad Republicana» d'aquesta ciutat han dirigit als llurs correligionaris:

«La Junta Municipal de Unión Republicana y la directiva del Círculo Fraternidad Republicana de Tarragona, en reunión celebrada en el día de la fecha, han tomado por unanimidad los acuerdos siguientes:

1.º Adherirse á las manifestaciones hechas por don Alejandro Lerroux ante la Junta Nacional de Unión Republicana y secundar con entusiasmo su política antisolidaria.

2.º Presentar de común acuerdo con el señor Lerroux y los republicanos antisolidarios de la circunscripción de Tarragona-Reus-Falset, candidatura republicana antisolidaria en las próximas elecciones generales de diputados á Cortes.

3.º Poner estos acuerdos en conocimiento de las Juntas Municipales, sociedades, periódicos y demás entidades republicanas de los pueblos que componen los distritos electorales de Tarragona-Reus-Falset á fin de recabar de los mismos su profesión de fe antisolidaria y su adhesión á los presentes acuerdos, para en su día, celebrar con asistencia del Sr. Lerroux la correspondiente asamblea en que deberá hacerse la proclamación de candidatos.

Lo que me complazco en poner en conocimiento de V. rogándole que antes del dia 15 del presente mes, remita á este Círculo, la adhesión de los republicanos de esa localidad, á fin de que podamos incluirla en la lista que remitiremos á don Alejandro Lerroux á los fines que expuestos quedan en los transcritos acuerdos.

Salud y Unión Republicana antisolidaria.

Tarragona 7 de marzo de 1907.—El Presidente, Domingo Solé.

Lo resultat obtingut pels lerrouxistes tarragonins no pot ésser més desastrós. No'n tenien prou de esser un grupet insignificant compost dels elements mes desacreditats y desautorisats del republicanism, tránsfugues molts els dels partits monarquichs; han hagut de veure que ningú ha fet cas de la seva *boutade* lerruxista y que ni a tres han arribat les adhesions rebudes.

En cambi la llur actitud intemperant, ridícola, quixotescsa, ha donat ocasió que'l's elements més prestigiosos del republicanism tarragoní, hagin endressat a la Junta provincial del partit lo següent document, la serenitat y reflexió del qual tan contrasta ab l'inflamen y impremeditació que sobrexeixen en la circular lerruxista.

Vèusalaquí:

«La nueva orientación impresa de hecho á nuestra colectividad política en Cataluña, aunque no sancionado aún por las autoridades provinciales de esta región, ha sido punto de disensiones lamentables y de un cisma personalísimo que adquiere cada dia mayor relieve.

A ninguno de los dos criterios hoy en pugna atribuimos móviles de mala condición, por el contrario, reconocemos desejo loable de adhesión á un jefe eximio y de sumisión á disciplina política en unos, de gratitud y admiración para un esforzado correligionario, espíritu organizador de primera fuerza en otros; anhelos de vida nueva que abra senda á nuestra política tradicional, en los que guardan en su corazón las amarguras de un tercio de siglo de esfuerzos y labor republicana enteramente estériles; apego al modo de ser de un instinto revolucionario, en los que anima, más que el convencimiento, asaz debilitado, de la eficacia de tal conducta, el hervor atávico de la sangre guerrillera que impulsó á casi todos los partidos del siglo XIX.

Esta escisión, que pretende sér ortodoxa más que cismática, puesto que afirma sostener la bandera enarbolada en la Asamblea de Marzo de 1905, ha tomado en Tarragona un cariz grave. La circular que se acompaña, suscripta á nombre de la Junta Municipal y de la del Círculo de Fraternidad Republicana, y sobre la que llama mos la atención de la Junta provincial, confirmará á V. nuestro juicio.

En ella, bajo un aspecto aparentemente democrático, que consiste en acudir á los organismos del partido en súplica de adhesión, se procede de modo arbitrario usando de representación oficial para fines en pugna con la constitución del partido, y se determina una corriente peligrosa hacia el poder personal y la dictadura.

Con esto, los que suscriben no pueden jamás estar conformes, y lamentan muy de veras tal disparidad de criterio entre correligionarios y amigos entrañables que han unido su acción y sus afectos durante tantos años.

No es nuestra misión de guerra.

Acudimos á esa Junta:

1.º Para que diga si el proceder de la Municipal de Tarragona, al obrar sin consultar á sus correligionarios, obliga á éstos al cumplimiento de los acuerdos de la misma en cuanto se oponga á las Bases de organización del partido vigentes, ó á los acuerdos derivados de las últimas sesiones de la Junta Nacional.

2.º En caso negativo, para que defina la situación de los que no se hallan conformes con el proceder del mencionado organismo local.

3.º Para que, en lo que sea posible, contribuya á que se aclare cuanto antes la situación del partido de Unión Republicana en Cataluña, y no se espere á llevar á deliberación la conveniencia de un hecho cuando éste se haya realizado ya.

Tarragona 14 de Marzo de 1907.—Ramon Barceló Estivill.—José Andreu Calvet.—Juan Palá.—Pedro Besses.—Miguel Bargalló.—Gregorio Oliva.—Antonio de Magriñá.—Ramón Plana.—José Roca Taulé.—Sebastián Corbella.—Matías Mallol.—Mariano Clanchet.—Baldomero Picón.—José M. Juni.—Juan Casanovas.—Luis Clanchet.—Mateo Boronat.—Tomás Mollol.—Cristóbal Balleste.—José Pons.—José Gené.—Juan Grifoll.—Lorenzo Rosell.—Antonio Roca.—Pedro Solé.—Francisco Salvat.—F. Esqué.—José M. Ricomá.

PASQUA FLORIDA

CONTE INFANTIL

Una vegada era una padrina velleta que tenia dos fillols.

L'un, era un noy y tenia sis anys y's deya Met, y l'altre era una nena de quatre anys y aquesta deya Ilda.

Y vetaquí que'l Met era un noyot entrampaliat que sempre's barallava ab l'Ilda y tirava pedres als gossos, empaitava als gats y no creya may a la padrina.

Però vetaquí que, com cada any, ell volia la mona y per aquells dies feya més bondat que may.

Lo dejuni de la Pasqua ell se'n aná a trobar a la padrina y ab cara riallera y com si may haguès trencat cap plat, li comensá ab mimos y caricies.

—Padrina, padrina, demá vindré a buscar la mona de bon matí!

—Ja't donaré bona mona jo, ja, bona pessa! No més me vols quan t'haig de donar llepolies, tú. Enguany te'n compraré una de petita petita, y l'altre més grossa y bonica será pera l'Ilda, que és més bona noya, que sempre creu y no'm fa enfadar. Tu, tu ves a tirar pedres, ves, y fesme enfadar fors que no t'estimaré pasgota.

—Jo? si me l'estimo més que l'Ilda.

—Si, avuy y demá ay passat demá?

—Passat demá més encare, sempre més. Y'l trapassarot vinga tocarli les galtes y ferli petons y asseure'ssela a la falda com si fos un nen de dos anys.

—Quánts ous hi haurá, padrina?

—Mira, per cada petó que'm fassis, un ou més.

—Oydá! donchs compti, compti. Y'l Met en vià fer de petons?

—Prou, prou, deya la padrina tota gojosa y orgullosa de veures estimar pel seu fillol.

—Si fossis més bon noy, la padrina té n'hauria comprat una més grossa que tu.

—Que no'n soch de bon noy?

—Y que has de ser. Ahir vas fer plorar a l'Ilda, li vas pegar y ella, pobreta, com que's més petita y més resignada, va haver de callar y no tornarshi.

—Que si, que'm va esgarrapar a la cara.

—Es clar! que't penses que sempre se ajupirà.

—Oh, ella cómנסה.

—Tu ets lo buscas rahóns, tu, que sempre li dius Illdota y la fas caurer.

—Ella'm diu Metot.

—Perquè tu li dius Illdota, que ella no't contestaría.

Y tu com que'ts més gran

hauries de callar, però no, nyech, nyech

sempre fins que la fas plorar. Però, are ja

ho sabs. Enguany la mona més bonica

pera l'Ilda y l'altre pera tu.

—Donchs jo no la vull si no es la ben bonica.

—Ja n'es de bonica la teva, però la de l'Ilda ho es més.

—Donchs jo vull la de l'Ilda.

—Cá! això si que no' bona la faríem!

Lo Met se posa tot murriot de cara a la paret y fent una gonyota, malhumorat, s'hi arrepenja.

En aquest moment entra l'Ilda, tota alegra y saltant d'alegría vá a fer uns petons a la padrina.

—Vèus com m'estima més l'Ilda que tu diu la padrina a n'en Met.—Mira com me petoneja y cada dia s'la mateix quant vé de colegi. Y tu que fas? Fugir al carrer ab los xicots y esquinsarte la bata y embrutar tot.

—Perquè ella no pot vindrer—diu lo Met sense girarse la cara.

—Si no hi vull anar tampoch—respon l'Ilda ab naturalitat. Vés, ab los xicots! Lo mestre no ho vol!

—Y es clar que no'—respon la padrina—les noyes a casa ab la padrina.

—Però jo vull la mona més grossa;—diu ab un arranch lo Met—o sinó...

—¿Qué farás?—li diu l'avia—¿qué farás si no te la donen, digues?

—Jo...! Lo Met vol dir lo que y no diu més que jo...! tot cremat y picant de peus.

L'Ilda's posa a riurer de contenta y'l Met s'enrabia més y crida.

—Veu com se'n burla aquesta lletja!

—Tu, llengua llarga, ella no t'ha dit res. Ella reya y que n'has de fer tu?

—Si, com que vostè la defensa.

—Perquè jo me l'estimo més a la padrina que tu—diu l'Ilda—mes, si, si, veus, com que li faig petons.

—Jo també me l'estimo, més que tu, més que tu, veus, veus.

Y tot reullantse comensan un y altre a agafar pel coll a la padrina y petonejarla que la van deixar tota massageda.

—Prou, prou, que'm feu mal—deya la padrina—tota esvanida de veures com se barallaven en estimació vers ella. Així vos voldria veurer, sempre aixís, y vos estima María a tots dos iguals, y vos còmpraria una mona iguala també.

Lo Met en un costat, a cau d'orella, diu a la padrina ben poch a poch pera que l'Ilda no ho oeixi.

—La més bonica será pera mí geh, padrina?

—L'Ilda, en l'altre costat, també ben junta a l'orella, li diu:

—Pera mi será la més bonica gnò, padrina?

—Ja ho veuréni, ja ho veurém Lo que aquest vespre fassi més bondat tindrà la mona més bonica.

Y vetaquí que aquella nit no se sentia ni una mosca.

Tos dos, quiets y silenciosos com dos malaltissòns.

—Però ¿qué feu tan callats?—los deya la padrina.—Juguèu y feu gatzara. Mes no pogué ser. Moixos y aixuts fins que fou l' hora de la jocà que tots dos se n'hi anaren a una tot esforçantse en estimar més que may a la velleta padrina, que de tanta alegria li queyén les llàgrimes galta avall.

Lo Met no tenia pas sòn. Ell no volia, no podía, mellor dit, sofrir que l'Ilda s'en-dugués la mona més bonica y no pará fins que's barallá ab ella, perquè, pobreta, no podía tampoch sofrir quel Met li volgués usurpar la mona més grossa que la padrina li havia promès en penyora d'esser tan bona minyoneta.

La padrina oí les baralles y no digué res; però vetaquí que a l'endemà al matí, lo Met y l'Ilda tan bon punt se vestiren, corrent qui més pogué, anaren dret a donar los bons dies a la padrina y l'Ilda li va dir un vers d'allò més bonich. Y'l Met que no'n sabia cap, tot avergonyit, no sabia pas com posarse. Quan acabá'l vers l'Ilda, diugué la padrina:

—Y tú, Met, ¿qué'm dius?

—Jo vull la més grossa.

—Tot això t'has après aquests dies?—li va dir l'avia.—Dönchs mira, com que aquesta nit has fet plorar a l'Ilda y no has estat tan bon minyo com ella, enguany té quedes ab la més lletja. Y obrint un calaix de la calaixera treu dugues mones. L'una era alta, plena de dolços y ab una figureta al cap de munt. L'altre era xata y sense cap figureta al mitjà.

La primera fou pera l'Ilda y l'altre pera'l Met. L'Ilda no hi veia d'alegría, saltava y reya com una ximbleta. Lo Met plora que plorarás ab unes llàgrimes grosses com a sigróns. De tant de plorar la padrina s'enterní. L'Ilda'l consolava, la padrina també li feia sermons, però'l Met no feia sinó plorar.

—¡Pobre Met!—va dir l'Ilda—¡vols la meva?

—Sí que la vull—va contestar desseguida'l Met—aturat.

—Donchs prènla y tu donam la teva, vaja—li diugué l'Ilda—no ploris més, Met; no ploris.

La padrina no hi veyá de contenta.

Y vetaquí que'l Met se carrega la grossa mona y l'Ilda prengué la petita, sense dir res.

Però com que'l Met no hi veyá d'orgullós, ensopega y cau ell y la mona feta una truyta esclafada en terra.

¡Y n'heu vist de plors y llantos!

¡Pobre Met! ¡Pobre Ilda! ¡La mona feta a bossins!

Y la padrina llavors li diugué:—Veus, Nostre Senyor t'ha castigat. Ara no tens mona ni grossa ni petita.

—Que no me'n donarás de la teva?—va dir lo Met a l'Ilda—tot sumicant encare.

—Mitja no més—li va contestar l'Ilda—encare plorosa.

Y allí mateix la partiren y ab un bossi cada hú se'n anaren a ensenyarla a llurs pares.

Lo Met ara no pega ja a l'Ilda, ni fa parlar a padrina; no tira pedres als gossos, ni empaya als gats. S'ha tornat més bon minyo que may y ara aprèn un vers ab l'Ilda pera l'any que vés pera dirlo tots dos junts a la padrina lo dia de Pasqua Florida.

Los minyóns que no volen fer bondat ab milja mona s'han d'acontentar.

BERNABÉ MARTÍ Y BOFARULL.

Lo senyor Avellá carlista per ezcemple
d'altres Avellàs de menor quantia.
Pero todo se andará.

Lo cas es que la presentació del senyor
Raventós fou un aconteixement grandio-
sí que de molts anys no s'havia pre-
dictat. Lo meting tingué de celebrarse a
l'liure, donchs no hi havia pas cap
capás pera acoblarhi una gernacio-
ninha. Parlaren en aquest impor-
tant acte'l senyor Moragas, fill de Valls,
senyor Roig y Pruna de l'Unió Catalana,
lo senyor Bertrán y Musitu y'l se-
ñor Corominas diputats de Vilanova y
Catalunya y finalment lo senyor Raventós.
Durant l'acte'l públich no cessà d'aplaudir
de demostrar l'entusiasme que sent pera
Solidaritat Catalana. Lo senyor Raven-
tos, que té dò de gents, se captà aviat
les simpaties de tothom per son caràcter
anch y expansiu y per ses escepcionals
condicions d'agricultor què'l fa estimar de
la pàgues que veu en ell un notable
defensor dels interessos de la terra.

Lo senyor Canals se vèu perdut y no
maga'l seu disgust, tot dient:

—Decididament aquest Raventós me
ganharà.

Consolis, senyor Canals, pensant allò de
que de molts...

d'esbrinar qualche cosa. L'home entra a
casa d'un apotecari y demana una dotzena
de botelletes d'aquells xarops que'n diuen
de la barra. A la cuenta devia tindrer al-
guna criatura sense poguer trencar!

Lo senyor Adell ja's dóna per la pell!
Havèm llegit una carta del *ilustre jefe*
dirigida a n'en Puigcerver, en la qual fa
saber que l'únic candidat per Roquetas es
aquest darrer senyor.

Però, senyor *Díario*, com es que va pel
món tan mal enterat? Deya que l'Adell
era'l candidat d'en Moret y'l mateix dia
que ho publicava, sortia la desautori-
sació.

Una altra vegada, pari amen, home de
Déu! Se coneix que's dejunis li han esto-
bat lo cervell.

Reconstituyent, reconstituyent.

Los candidats ministerials no paran de
fer viatges a Madrid. A la cuenta, en Mau-
ra's fa pendrer caldo y aixòls reconforta
d'allò més.

Nos sembla que fóra molt mellar que
no's moguessin de casa y cada tres hores
se fessin petar una presa de caldo de...
conformatit.

No hi ha remey, amichs. No tots los
temps són iguals; a n'aquest móv avuy hi
som y demà no hi som... paciencia. Are'l
bombo, are jo.

Los electors de Valls han entrat en un
periode agònich. Lo senyor Abellá, un
carlista dels mes significats y també lo
més significat canalista d'aquell districte,
crida ausili als carlins de tot lo mon per-
què l'ajudin a salvar lo seu candidat pre-
dilecte, en Salvador Canals, lo gran amich
de'n Maura y per consegüent, ferm defen-
sor de l'actual dinastia que com es clar y
notori constitueix l'obstacle més grós pera
que D. Carlos pugui arribar a ser rey de
Espanya.

Per altra part, en Canals pacta ab los
carlins perquè l'ajudin a sortir diputat a
cambi d'ajudar ell als carlins a treure un
diputat per la circunscripció, declarant
així la guerra a son correligionari polítich
y candidat maurista per la mateixa cir-
cunscripció, lo Marqués de Grigny.

Se parla d'una gran coalició monarqui-
ca (sense monarquichs) entre conservadors,
lliberals y canyellistes.

Sortirien Morenas y Guasch y un repu-
blicà anti-solidari y Cañellas seria votat
senador.

Muy bien!

Aquests senyors no s'ho han pensat bé
tot això, y'l governador, sortint ayros de
aquest projecte, s'acreditaria de profundis-
sim polítich y de tornar de primer ordre,
resolvent lo dificilissim problema de fer pà
sense farina.

Perquè, això de fer una coalició monar-
quica sense monarquichs es una idea dia-
bólica. En quant a fer sortir un republicà
antisolidari, res mes fácil; pot triar de la
para.

Lo que me ha fet mes gracia es lo de la
senaduria; això si que's de primera. Ja sab
lo governador quants compromisaris tin-
drà, quant serà l'hora? No sigui cás que li
sucueixi lo mateix que a n'aquell candi-
dat que's compromissaris li diguin que
tenen de votar a un altre.

A més que no tenim a n'en Cañellas
per ignoscents fins aquet punt; per mal pa-
rat que s'ho vegi, mes mal parat s'ho pot
veure quant vinguin les eleccions senatori-
als. Segur que farà la mateixa contesta
que va fe un altre conegut polítich a un
altre governador d'aquesta mateixa pro-
víncia.

—Señor gobernador, su proposición me
gusta y no veo más que un inconveniente;
el de venir las elecciones de senadores
después de las de diputados; si fuesen an-
tes, la aceptaría con muchísimo gusto.

NOVES

L'hermos moviment de Solidaritat es
tan general a Catalunya, que son esperit
vivifica fins comarques que havien sigut
feudo'l més segur del caciquisme y del
cunerisme.

Així ha ocorregut a Gandesa, ahont
reunits lo prop-passat diumenge'l repre-
sentants de tots los partits autonomistes
y'l elements més prestigiosos del distric-
tor, acordaren anar a la propera lluita elec-
toral en nom de la Solidaritat Catalana
presentant la candidatura de nostre esti-
mat amich D. Joan Caballé y Goyeneche,

fill d'aquella comarca y persona que me-
reix totes les simpaties del país.

Tal designació, que fins pera'l mateix
interessat sigüe una veritable sorpresa,
obeeix al desitj que senten los pobles de
Catalunya de confiar la seva representació
a personnes de la terra y que sian capasses
per ella d'abnegació y sacrifici.

Sabèm d'un modo positiu que D. Joan
Caballé ha fet quant humanament cabia
pera excusarse d'acceptar; mes devant de
les inequívokes probes d'adhesió entusi-
asta y insistents prechs que ha rebut de
la majoria de pobles del districte de Gan-
desa, no ha pogut sustraures al sacrifici
que representa'l càrrec de diputat, pera
qui com nostre estimadíssim amich, no ha
d'esperar de l'investidura popular, ventat-
ja ni profit personal de cap classe.

Per bé de Catalunya, per deslliurar de
una vegada'l partit de Gandesa de la plaga
de *cuneros*, per lo cop terrible que rebrà'l
caciquisme tan arrelat com funest en
aqueilles encontrades, nos plau la determina-
ció del Sr. Caballé, qui pot comptarse
ja diputat, puig l'apoyen resoltament les
personalitats de més valua de la comarca.

Endavant! Valls, Vendrell y Gandesa,
senten l'embranzida de la Solidaritat. Per
Tortosa y Roquetes també's presentarán
candidats solidaris, y fins la mateixa Cir-
cunscripció no seria estrany que ocorrugués
quelcom fins avuy imprevist, que permet-
rà que la província de Tarragona pogués
fer un paper lluidíssim en lo grandios des-
vetllament de Catalunya.

La professió d'enguany ha sigut ben lluï-
da y en conjunt ha resultat un acte ben
magnetuós y imponent.

Un nou pas, lo de l'oració a l'hort, a
càrrec del nou col·legi de pares de la doc-
trina cristiana ha vingut a aumentar la
sèrie de representacions de la divina pas-
sió. Lo pas del Nazarenó, modifcat y em-
bellit extraordinariament, ha sorprès agrado-
samet a tothom, fentse generalment
grans alabanzas del bon gust y propietat
que han demostrat los encarregats d'aquest
treball, per lo que tenim satisfacció d'en-
dressar la nostra més coral felicitació als
iniciadors de tan hermosa obra y en especial
al president del monte-pío senyor Sa-
las, arquitecte provincial.

Distugosts haguts entre la secció de joves
aspirants de la Congregació, han fet que'l
pas de l'assotament se vegés enguany
acompanyat per un ben migrat nombre de
joves devots. En canvi'l pas de l'*Ecce-
Homo* hi ha guanyat, perquè'l dissidents
aspirants que, per lo vist, eran molts, s'hi
han agregat, donantli una animació inusit-
ada, puig n'hi varem comptar una vuitanta.

La mellora artística del pas del Nacare-
ño ha posat de manifest la falta absoluta
de bellesa d'alguns altres passos y fa ne-
cessaria una restauració. L'imatge de
l'*Ecce-Homo*, per exemple, deuria modifi-
carse y potser que l'agrupació de joves
agregats enguany podrían ferhi quelcom
de profitós, en lloc de posar-se en majors
dispendis, com foran, la construcció del
projectat misteri de la llansada. Creyem
més fàcil arreglar lo que existeix que no
pas cosecs noves. L'imatge que representa-
va a Jesus fent oració, no deuria anar mai
més a la professió, perquè, si la veritat se
pot dir, més aviat fa riurer que no inspira
devoció.

Ab tot y haver sigut questa professió la
més concorreguda de molts anys a aquesta
part, la Congregació ha resultat ben curta
y poques vegades havíem vist menys im-
properis.

Felicitèm ab gust a la Junta y a son dignissim
prefecte doctor Ballells, al qui, de
pas, dirèm que fou ben celebrada la plàti-
ca que dirigi als congregants lo dijous
sant al matí.

L'affició a les bicicletes s'ha apoderat del
jovent acabant per convertirse en una pas-
sa terrible.

Pero lo cás es que no tenint altra siti
mes aproposit que'l de la Rambla de Sant
Joan, han convertit l'hermos passeig en
velódrom y naturalment, sucsueix que de-
tant en tant fan unes tombarella que ni
un acróbat gimnàstich, ab lo perjudici de
que molt sovint ho paga qui no hi té res
que veurer ab la passa ciclista, ni ab les
seves caigudes.

Igual passa a la rambla de Sant Carles.

No som amichs de coartar la llibertat
de ningú, però esperem que'l senyor Al-
calde cuidarà que aquests sportmen's no
privin la dels demés que sense ganes han
de rebre algún que altre trompasso pel
gust d'assajarse o de mostrar aquells ses
habilitats.

A l'objecte de passar la Pasqua al costat
de les respectives famílies, hem tingut

ocasió d'estrenyer la ma a diferents amichs
y companys, predominant l'element jove
estudiantil.

D'entre aquests recordem als fills de
nostres distingits amichs y companys don
Antoni J. Escofet y D. A. Rossell Porta,
vinguts de Suissa.

També hem tingut lo goig d'estrenyer la
ma del fundador de l'*Orfeó Tarragoní*,
l'estudiós jove En Joseph Sentís.

Nostra benvinguda a tots.

Avuy se posarà a la venda per tot Cata-
lunya un follet titolat «La Rematada», de-
gut a la ploma del batallador periodista
ex-director de *La Tralla* don Marcel Riu.

En dit follet se rebaten y destrueixen los
falsos conceptes que conté l'últim article
d'en Lerroux «Yo y la Solidaridad».

Per la seva energia y claritat d'exposi-
ció—segons notices—creyem que tindrà
una gran acceptació entre les nostres clà-
sses populars.

Los apardors de les confiteries y pas-
tisseries estaven tot avuy curullats de les
tradicional mones que dónaven goig de
vèurer per lo gust que demostren aquests
industrials en construirles, donchs n'hi
han de ben enginyoses y d'un notable tre-
ball d'arquitectura que les fà ben agrado-
s y ansioses pera'l paladars més fins.

L'animació que s'hi veia en aitals es-
tabliments aquest vespre era grossa.

A tots los nostres amables col·laboradors
y llegidors, desitja LO CAMP DE TARRA-
GONA una ditzosa y venturosa Pasqua.

Lo passat diumenge morí en la vila de
Vendrell la respectable senyora D. Carme
Romeu Escofet, viuda de Queraltó, ger-
mana del nostre estimadíssim amich y
entusiasta company En Francesch Ro-
meu y tia del no menys distingit amich
noste lo candidat a diputat a Corts pera'l
Vendrell D. Jaume Carner Romeu.

Sentím com a propia l'inmensa pena
que embarga a la respectable família Ro-
meu-Escofet yls hi fem avinent nostre
més sentit condol.

A. C. S.

Continúa la temperatura concedintnos
uns dies de primavera tranquila, sense que
per aixòls núvols nos vulguen afavorir ab
una abundant pluja, que de dia en dia's
fà mes necessaria.

Decididament estem condemnats a seca.

Seguint la costum ja tradicional a Cata-
lunya de tots los anys, aquesta nit, sor-
tin diferents colles de caramellos a
cantar als nostres veïns les alegres cançons
de la Primavera que comensa.

Pera'l prop-vinent diumenge a la nit
s'anuncia al Teatre Principal (Atenèu de
Tarragona) la despedida de la notable
companyia d'òpera italiana que ha vingut
actuant en la present cuaremal ab lo be-
nefici dels mestres directors de la compa-
nyia senyors Puig y Juyol.

Sembra que l'obra escollida es l'hermosa
òpera d'en Gounod *Faust*. Nos consta que
a més de l'audició de l'esmentada òpera,
se cantaràn diferents tròssos de música
catalana de la més selecte y es molt pro-
bable que l'orquestra'n fassi oír alguns
trossos escollits de música estranjer dels
més emblematic mestres.

Se prepara donchs, un veritable acon-
teixement artístich.

—Neurastenia.—*Neurosteògeno Su-
granes*.

Convalecencies.—*Ovi Lecitina Giol*.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

CLÍNICA Y CONSULTORI

PER LES ENFERMETATS DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria y parts

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DOCTOR RABADA

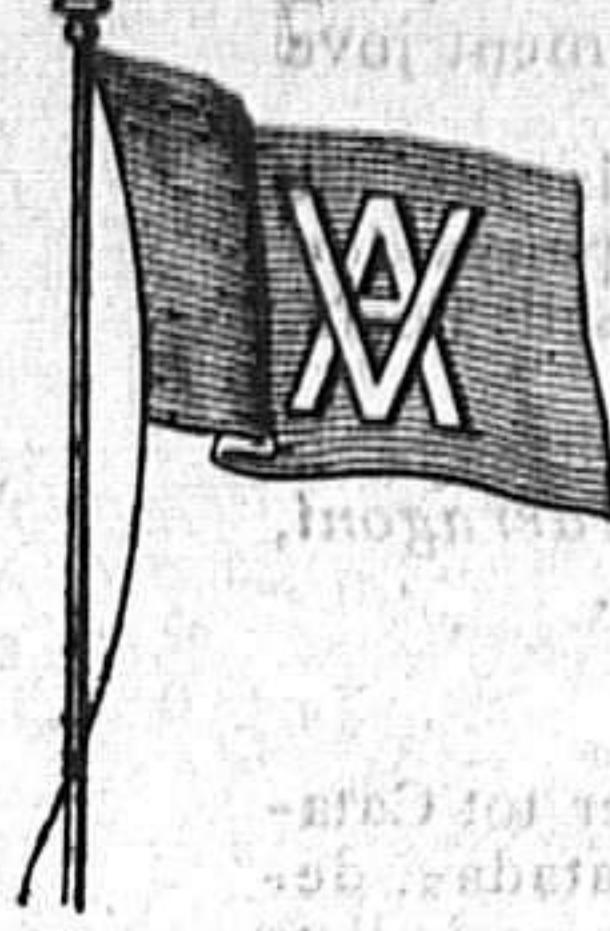
Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant

de la Policlínica del Doctor Fargas

y Metge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta. De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers,
de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'mes
pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de
12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla de Castellar, 31, principal

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C. S. en C.
SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcia, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastiá, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.

Servey répit eventual pera'l Nort d'Espanya, ab escala en los ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander. S'expedeixen coneixements directes pera Ayamonte, ab trasbord en Huelva als vapors **La Activa**.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduits.

Sortiré d'aquest port lo pròxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO ORTEGAL

de 1.230 tonelades, admetent càrrega y passatgers pera'ls ports nomenats.

Son cons. Pnatari D. MARIAN PERES.

NEURASTENIES
clorosis,
debilitat general,
anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES
EN TOTES LES FARMACIES

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajes y pesses pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS
HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Passives calmants de la tòs del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'estres del Dr. Sastre y Marqués, lo millor dels tònichs.

Sucré vermifrich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essència febrifuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten tots sus malalties.

Per tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SE RRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bo, que résisteix tota prova al devall d'un canal. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, que ni Rafel ni Murillo los podrían fer millor, aproposit per regalos; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totas menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

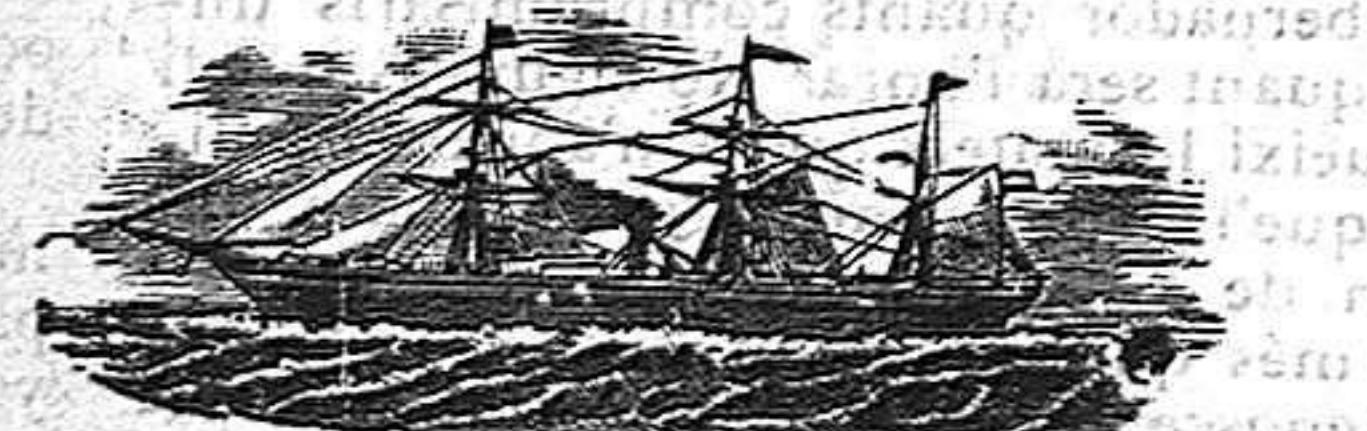
Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50
Extranjer.....	2'00
Número d'avuy.....	15

De venda en lo local de l'Associació Catalana, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anunci a preus reduts

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Linia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Mars sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M.ª CRISTINA

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova York, Cuba y Méxic.—Lo dia 24 de Mars sortirà de Barcelona, lo 26 de Málaga y'l 28 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament pera Nova York, Habana y Vera Cruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admets passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONSERRAT

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta. A l'engrès importants descomptos. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rues A la menuda, Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demanar AYGUA NAF SERRA

EL MERCANTIL

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admets passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combinacions pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific, pera quals ports admets passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També càrrega pera Maracaibo, Coro, Carúpano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 30 de Mars sortirà de Barcelona, havent fer les escalas intermitjas, lo vapor

ISLA DE LUZON

directament pera Gènova, Port-Said, Suec, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Iava, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

ALFONSO XII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tanger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empender lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Mars sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAM FRANCISCO

pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dijuns, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admets càrrega en las condicions més favorables y passatges, a quins la Companyia no allotjament molt cómodo y tracte esmerat, com l'acreditat en son dilat servey. Rebaixa a familiars Preus convenientials pera camarots de luxe. Rebaixa per passatges d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expènen passatges pera tots los ports de mòn servits per líneas regulars. La empresa pot assigar las mercaderias que s'embarquin en los seu vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exploració.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo establecido en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comercio y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada en la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establecta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostraris que li siguin encomanats y de la collocació dels articles, qual venda, com ensaig, desigual fer los Exportadors.

Per més informes dirigirse a son agent

D. EMILI BORRÀS